Nr. 141. Poniedziałek, 17. grudnia 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok X. Rynek Budowlany: Rok I.

Submisja na drewno użytkowe.

Państw. Nadl. Rychtal w Sadogórze

poczta i stacja kolejowa Rychtal

sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państw. w Poznaniu drewno użytkowe etatem przewidziane w roku gospod 1928/29 w następujących ilościach:

Los 1. W leśnictwie Sadogóra, oddział 38a — dłużyc dębowych I kl. 24,00 m³, II kl. 27,00, III kl. 12,00, IV kl. 4,00, V kl. 0,30 m3 Razem 67,30 m3 i II kl. † 2,22, III kl. † 2,05, razem † 4,27 m3.

Los 2. W leśnictwie Sadogóra, oddział 38a — dłużyc sosn. I kl. 12,00 m3, II kl. 150,00, III kl. 380,00, IV kl. 35,00, m3. Razem 577,00 m3 i II kl. † 10,00, III kl. † 10,00, razem † 20,00 m3.

Los 3. W leśnictwie Sadogóra, oddział 38a — dłużyc świerkowych I kl. 50,00 m3, II kl 80,00, III kl. 50,00, IV kl. 20,0. Razem 200,00 m3 i III kl. † 1,00 m3.

Los 4. W leśnictwie Sadogóra, oddział 48 — dłużyc sosnow. I kl. 15,00 m3, II kl. 120,00, III kl. 300,00, IV kl. 20,00 m3. Razem 455,00 m3 i II kl † 15,00, III kl. † 10,00, razem † 25,00 m3.

Los 5. W leśnictwie Sadogóra, oddział 48 — dłużyc świerkow. I kl. 10,00 m3, II kl. 80,00, III kl. 250,00, IV kl. 50,00 m3. Razem 390,00 m3.

Los 6. W leśnictwie Zgorzelec, oddział 63Ab — dłużyc dębowych II kl. 2,00, III kl. 10,00, IV kl. 50,00, V kl. 30,00 m3. Razem 92,00 m3.

Los 7. W leśnictwie Zgorzelec, oddział 63Ab — dłużyc so n. I kl. 15 00 m3, II kl. 200,00, III kl. 500,00, IV kl. 50 m3. Razem 765,00 m3.

Los 8. W leśnictwie Zgorzelec, oddział 63Ab — dłużyc świerkowych I kl. 6,00, II kl. 10,00, III kl. 25,00, IV kl. 20,00 m3. Razem 61,00 m3.

Los 9. W leśnictwie Zgorzelec, oddział 66a — dłużyc sosnowych II kl. 150,00 m3, III kl. 300,00 m3, IV kl. 120,00 m3. Razem 570,00 m3.

Los 10. W leśnictwie Zgorzelec, oddział 67 — dłużyc sosnowych I kl. 10,00, II kl. 120,00, III kl. 100,00, IV kl. 25,00 m3. Razem 255, 0 m3.

Los 11. W leśnictwie Zgorzelec oddz. 67 — dłużyc świerkowych I kl. 10,00, II kl. 30,00, III kl. 20.00, IV kl. 10,00 m3. Razem 70.00 m3.

Los 12. W leśnictwie Darnowice oddz. 95 — dłużyc sosnowych I kl, 20,00, II kl. 255,00, III kl. 370,00, IV kl. 15,00 m3. Razem 660,00 m3 i I kl. † 4,00, II kl. † 6,00, III kl. † 1,00 m3. Razem † 11,00 m3.

Los 13. W leśnictwie Darnowice oddz. 78 B a — dłużyc sosnowych I kl. 42,00, II kl. 250,00, III kl. 1'8,00, IV kl. 45,00 m3. Razem 505,00 m3 i I kl. † 3,00, II kl. † 2,'0, III kl. † 1,00 m3, Razem † 6,50 m3.

Los 14. W leśnictwie Darnowice oddz. 78 B a — dłużyc dębowych I kl. 8,00, II kl. 48,00, III kl. 140,00, IV kl. 130,00 V kl. 29,00 m3. Razem 355,00 m3.

Los 15. W cięciach w leśn. Sadogóra, Zgorzelec i Darnowice wałków użytkowych dębowych o średnicy od 18 cm, w długościach 2, 2.50 i 3 met. Razem 45 mp.

Pisemne oferty przez reflektantów podpisane, zalakowane i zaopatrzone napisem „SUBMISJA NA DREWNO UŻYTKOWE" należy nadesłać do Państwowego Nadleśnictwa Rychtal do dnia **28-go grudnia 1928 r.** do godz. 11-tej przedpołudniem poczem o godzinie 12-tej w południe nastąpi w „kancelarji Nadleśnictwa otwarcie ofert w obecności ewentualnie przybyłych oferentów. Cenę należy podać za 1 m3 wzgl. 1 mp. za każdy los osobno w złotych i jego dziesiętnych w cyfrach i słowach. Oferenci winni złożyć w kasie Nadleśnictwa wadjum w wysokości 10% oferowanej ceny kupna przed otwarciem ofert.

Cięcia są na ukończeniu, a wobec tego Nadleśnictwo zastrzega sobie różnicę w masie i za jakość drewna nie odpowiada. Drewno mierzone jest bez kory.

Przybicie ofert zastrzega sobie Dyrekcja Lasów Państw. w Poznaniu.

Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela Nadleśnictwo.

1584 **Nadleśniczy Państwowy.**

375

LICYTACJA.

Państwowe Nadleśnictwo Międzychód

poczta i stacja kolejowa Międzychód n/W.

sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu następujące drewno użytkowe (kopalniaki) pochodzące po pewnej firmie wyrobione w roku 1924/25.

Licytacja odbędzie się w dn. **2. stycznia 1929 r.** o godz. 11[15] przedpoł. w kancelarji Nadleśnictwa i to:

Leśnictwo Żmijowice oddz. 186/187 ca 5789 sztuk — 466.69 m3 kopalniaków w dłużycach, kóre są już do 50% nadpsute.

Sprzedawać się będzie w losach po 100 ewent. po 1000 sztuk.

Zatwierdzenia sprzedaży zastrzega sobie Dyrekcja Lasów Państwowych w Poznaniu.

Bliższych wyjaśnień udziela Nadleśnictwo, jak również zastrzega sobie nieznaczne różnice w masie.

1583 **Państwowy Nadleśniczy.**

TARTAK

z dwoma trakami i z wszelkiemi specj. maszynami jak i z zabudowaniem **w Działdowie** szlaku Jabłonowo-Mława blisko stacji kolejowej

NA SPRZEDAŻ

Korzystny objekt dla przedsiębiorstwa budowlanego. Łaskawe zgłoszenia do Adm. Rynku Drzewn. pod Nr. **1580.**

KUPIMY 1579

200 m³ kloców sosnowych

z cięcia zimowego 1928 i upraszamy o oferty na tę partję w języku niemieckim.

Höntsch & Co, Tetschen CSR.

Nr. 141. Poniedziałek, 17. grudnia 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok X. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok I.

PRZEDPŁATA na styczeń 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 2· gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem: 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc., rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Dokoła sprawy tartaków państwowych.

W num. 139 pisma naszego ukazał się artykuł wstępny p. t. „W sprawie tartaków w zarządzie państwowym", którego autor stoi na stanowisku, „że alternatywa wszechstronnego prowadzenia interesów przemysłowych w zakresie drzewnictwa przez lasy państwowe poprostu wydaje się ani możliwą, ani też korzystną".

Stawiamy pytanie: dlaczego?

Czy może dlatego, że wyrób półfabrykatów i fabrykatów drzewnych wymaga oprócz oparcia się o specjalistów, również nieprzerywanej łączności z rynkami odbiorczymi i z handlem drzewnym?

Jest to argument daleko nie wystarczający, ażeby wyciągnąć zeń powyższy wniosek.

W num. 137 „R. D. i B." na tem miejscu wyłożyliśmy niektóre poglądy zwolenników i przeciwników udziału Państwa w przemyśle i handlu drzewnym, przytem wyraziliśmy zdanie, że udział ten nietylko nie jest czemś szkodliwem dla całokształtu tej dziedziny, lecz przeciwnie, jest pożądanym.

Przesłanki odnośnej natury (próby dokonane przez Państwo w 1927 r. w zakresie eksportu materjałów tartych produkcji rządowej do Anglji dały rezultaty pomyślne tak pod względem osięgniętych cen, jak i szerokich możliwości dalszej ekspansji w tym kierunku), oraz nasza sytuacja gospodarcza w dobie bieżącej, mogą służyć tu argumentami, rozstrzygającymi w pewnej mierze problem współpracy Państwa w przemyśle i handlu drzewnym.

Chociaż zasadniczo nie jesteśmy zwolennikami koncepcji traktującej o objęciu przez Państwo wszystkich zakładów przemysłowej obróbki drewna, czerpiących surowiec z lasów państwowych, a zwłaszcza trzech województw zachodnich, gdzie zakłady przemysłowo-drzewne, dzięki bliskości granicy niemieckiej oraz portów (Gdańsk i Gdynia) są w możności łatwiej i korzystniej lokować swą produkcję na rynkach zagranicznych niż takież przedsiębiorstwa w województwach środkowych i wschodnich, to jednakowóż uważamy za rzecz wskazaną, z punktu widzenia interesów gospodarczych, aby w danym wypadku administracja państwowa objęła te zakłady, które są położone zdala od dróg komunikacyjnych i rynków zbytu.

W tym względzie nie wyrażamy poglądu, któryby przemawiał za wyeliminowaniem szerszej ekspansji przemysłowo-państwowej produkcji drzewnej, lecz bierzemy pod uwagę fakt, że właśnie w takich warunkach częstokroć surowiec z lasów państwowych jest sprzedawany po nieodpowiednio niskich cenach i to niekoniecznie krajowym tartacznikom.

Za tą więc koncepcję przemawiają motywy natury niezmiernie poważnej, bo gospodarczej, a więc względy dobra społecznego, którym powinny ustąpić miejsca w tej materji niezbyt poważne interesy prywatnego tartacznictwa.

Jak wiadomo, ogólna powierzchnia objęta przez lasy polskie zajmuje około 9 milj. ha z tej ilości lasy państwowe zajmują prawie 3 milj. ha t. zn. około 33%, ogólnego zalesienia.

Dalej, jeżeli przyjmiemy, że na łączną masę rocznego przyrostu, wynoszącego ok. 20 milj. m. sz., na lasy państwowe przypada prawie 8 milj. m. sz., to stwierdzimy, że Państwo jest największym właścicielem lasów i najpoważniejszym producentem surowca, co jest dostatecznym powodem, żeby działalność gospodarcza Państwa nie ograniczała się jedynie do hodowli lasów i eksploatacji surowca, pozostawiając dalsze fazy obróbki tegoż inicjatywie prywatnej.

Państwo w tym względzie z natury rzeczy powinno posiadać szerszy zakres działania.

Korzyści, jakie odebrałoby Państwo tytułem prowadzenia we własnym zarządzie przemysłowych zakładów obróbki drewna w miejscowościach, odległych od rynków zbytu w pewnym stopniu równoważą się korzyściami, osięganemi inną drogą przez przemysł prywatny.

Chodzi bowiem o to, że wyrób materjałów tartych na państwowych tartakach kalkulował by się stosunkowo taniej ze względu na niskie ceny (rynkowe) surowca w tych lasach, z drugiej zaś strony prywatne zakłady tartaczne, położone w pobliżu rynków zbytu i posiadające lepsze warunki komunikacyjne, miałyby możność bezpośredniego zetknięcia się z liczniejszymi nabywcami, co ułatwiłoby im sprzedaż droższej produkcji. W takich warunkach konkurencja ze strony Państwa nie może przyjąć taką formę, którąby zniszczyła inicjatywę prywatną.

Rozpatrując temat, objęty tytułem pod kątem widzenia zasad ekonomicznych, można ustalić wniosek, że naogół **do objęcia w zarząd państwa nadają się nasamprzód te gałęzie gospodarstwa, które przedstawiają interes ogólny, narodowy,** biorąc zaś rzecz ze stanowiska skarbowego, nadawałyby się do tego celu także i te dziedziny, które dają stosunkowo łatwo uchwytne zyski.

Przy tej sposobności jest rzeczą konieczną nadmienić, że w związku z obecnie ujawniającym się dążeniem ku szerszemu udziałowi Państwa w przemyśle drzewnym, — do celu, posiadającego podłoże racjonalne i uzasadnione, winna być utrzymana kardynalna zasada, którą wytyczną jest poddanie państwowo-przemysłowych zakładów drzewnych odpowiedzialności na mocy prawa powszechnego, takiej samej, jaką ponoszą przedsiębiorstwa prywatne.

Jest to warunek sine qua non, bez którego rozszerzenie atrybucji gospodarczej Państwa stworzyłoby niezmiernie przykre stosunki. Byłoby bowiem niewłaściwym eksperymentem pokrywać autorytetem państwa — rządu państwo — przemysłowca, wychodząc z założenia, że stanowią jedno.

Funkcje te winne być ściśle odróżniane i odrębne.

Umowy budowlane.

(Ciąg dalszy.)

Szczegółowe warunki.

§ 1.

Przedmiot umowy.

Przedmiotem umowy jest wykonanie . . .

Obowiązek wykonania zleconych prac ściśle według warunków umowy powstaje dla przedsiębiorcy z chwilą odebrania zlecenia bez względu na zawarcie formalnego kontraktu w terminie późniejszym.

§ 2.

Rozmiar zleconych świadczeń i sposób ich wykonania.

Podjęte prace i dostawy winien przedsiębiorca wykonać wedle kosztorysu, zawartego w ofercie z dnia . . . . . . 192. . Miarodajne dla wykonania tych prac i dostaw są oprócz niniejszych szczegółów warunków także ogólne warunki, wymienione w ustawie z dnia 1 kwietnia 1899 r., dotyczącej rozdania prac, o ile nie zostały one zmienione przez niniejszą umowę.

§ 3.

Prace poboczne.

Prace poboczne wynagradza się tylko w takim razie, jeżeli w kosztorysie submisyjnym lub w innym dokumencie miarodajnym dla wykonania podjętej pracy wynagrodzenie takie zostało wyraźnie zastrzeżone. Przedsiębiorca nie ma zatem prawa żądać osobnego wynagrodzenia za dostarczenie, dowiezienie, odwiezienie narzędzi, przyborów budowlanych i rusztowań — za urządzenie i utrzymanie w porządku dróg dowozowych — za przewiezienie albo przeniesienie potrzebnych do budowli materjałów ze składnic, znajdujących się na placu budowlanym do budowli — za dowiezienie na plac budowy wszelkich materjałów budowlanych, do których dostawy jest obowiązany w myśl oferty — za odpowiednie umieszczenie i przechowanie tychże materjałów wedle wskazówek, udzielonych przez kierownictwo budowli — za doręczenie potrzebnych próbek — za dostarczenie poświadczeń dotyczących ciężaru materjałów zamówionych na wagę oraz za sporządzenie kopji kosztorysów, rysunków ogólnych i szczegółowych, potrzebnych czy to dla dokładnego objaśnienia rodzaju pracy, czy też dla użytku własnego przedsiębiorcy. Rysunki te należy przedłożyć kierownikowi budowy celem bliższego ich zbadania i sprawdzenia zgodności jeszcze przed rozpoczęciem wykonać się mającej podług nich pracy. Rysunki te powinny znajdować się stale na budowli do użytku kierownictwa budowy. Do dyspozycji kierownika budowy lub jego zastępcy winien przedsiębiorca na żądanie dostarczyć w odpowiedniej liczbie robotników oraz odpowiednie instrumenty i narzędzia, potrzebne do wykonania pomiarów, do stwierdzenia wysokości i długości, wspólnych obliczeń i do odbioru pracy. Potrzebne pomiary powinien wykonać sam przedsiębiorca wedle odnośnych rysunków. Po ukończeniu pracy powinien przedsiębiorca spowodować gruntowne wyczyszczenie placu budowy jak i usunięcie z niego gruzów, odpadków itp. Za beczki i inny materjał opakunkowy nie udziela się osobnego wynagrodzenia oraz nie przyjmuje się gwarancji za dobre i bezpieczne ich przechowanie. Przechodzą one na własność Miejskiego Urzędu Budownictwa Naziemnego.

§ 4.

Prace dodatkowe, prace niewykonane i prace za dzienną opłatą (dniówką).

Miejskiemu Urzędowi Budownictwa Naziemnego przysługuje prawo zwiększenia lub zmniejszenia rozmiarów mających się wykonać prac do wysokości 30% robót przewidzianych w ofercie.

W rachunku ostatecznym wolno przedsiębiorcy liczyć tylko za rzeczywiście wykonane roboty według pomiarów na miejscu budowy, ustalonych wspólnie z kierownictwem i to po cenach jednostkowych zatwierdzonej oferty bez względu na to, czy rozmiary wykonanych prac są większe lub mniejsze od podanych w ofercie.

Jeżeli za prace dodatkowe, wykonane wskutek nakazu albo za przyzwoleniem kierownictwa budowli, osobnych cen w zatwierdzonym kosztorysie niema, to za wykonaną pracę normuje się odszkodowanie wedle osobnej pisemnej umowy. Gdyby umowa taka, przyznająca przedsiębiorcy stosowne wynagrodzenie, nie przyszła do skutku, to kierownictwo budowli ma prawo wykonania pracy dodatkowej powierzyć komu innemu; gdyby zaś przedsiębiorca wykonał pracę dodatkową na własną rękę t. j. bez poprzedniego zawarcia umowy, natenczas winien zadowolić się odszkodowaniem, ustalonem przez Miejski Urząd Budownictwa Naziemnego a odpowiadającem lokalnym stosunkom i wartości wykonanej pracy. Urzędowi temu przysługuje również prawo do usunięcia na koszt przedsiębiorcy prac wykonanych przez tegoż na własną rękę. Gdyby przedsiębiorca był przekonany, iż na skutek rozporządzenia kierownictwa budowli co do sposobu wykonania pracy ma prawo do wyższego wynagrodzenia, to powinien o tem zawiadomić Miejski Urząd Budownictwa Naziemnego jeszcze przed rozpoczęciem odnośnej pracy. Jeżeli tego nie uczynił, to zrzeka się wogóle prawa do wyższego wynagrodzenia.

W razie gdyby z nakazu albo za przyzwoleniem kierownictwa budowli przyjęto do wykonania budowli robotników za dzienną opłatą (dniówką) to dzienną ich płacę normuje się wedle każdorazowej taryfy, uchwalonej przez Związek pracodawców budowlanych w Poznaniu a zatwierdzonej przez Magistrat. W płacy tej zawarte jest także t. zw. wynagrodzenie dla mistrzów oraz opłata ubezpieczenia na starość, od kalectwa, od choroby, wypadków itp. Do prac, wykonanych za opłatą dzienną stosują się również przepisy dotyczące prac pobocznych. Czy do nadzoru prac wykonywanych za dzienną opłatą potrzebny jest osobny podmistrz (poljer) wzgl. czy i w jakiej wysokości przysługuje przedsiębiorcy z tego tytułu odszkodowanie, decyduje kierownictwo budowy na wniosek przedsiębiorcy, który wniosek taki winien stawić jeszcze przed rozpoczęciem

odnośnej pracy. Jeżeli w czasie wykonywania robót dzionkowych zatrudnieni są na budowli podmistrzowie do nadzoru prac objętych kontraktem wzgl. ofertą natenczas podmistrzowie ci z reguły kierują i dozorują także pracowników, zatrudnionych za dzienną opłatą. Osobne wynagrodzenie za to ustanawia się dla podmistrzów tylko w wyjątkowych wypadkach, usprawiedliwionych szczególnemi okolicznościami. Gdyby przedsiębiorca nie postarał się o odbiór dostarczonego materjału przez kierującego budowlą lub przez jego zastępcę oraz gdyby nie otrzymał od nich pisemnego pokwitowania odbioru to ilości dostarczonych materjałów ustala się na podstawie danych kierownjka budowy. Przedsiębiorca traci wtedy prawo do odwołania się przeciw takiemu zatwierdzeniu. Przedsiębiorca powinien się przy wykonywaniu zleconych prac tak urządzić, żeby nie dostarczał więcej materjałów, aniżeli do budowli są potrzebne. Powinien on wszelako dbać o to. ażeby na placu budowli znajdowała się zawsze potrzebna ilość materjałów również dla zatrudnienia robotników dzionkowych.

Materjały niezużyte przy budowie winien przedsiębiorca własnym kosztem usunąć.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Problemat cen na towary przemysłu drzewnego.

(Ciąg dalszy)

Z drugiej strony, należy wziąść pod uwagę, że leśne zapasy Finlandji wyczerpują się, co zresztą najlepiej uwydatnia ten fakt, że 69,4% lasów Finlandji, przedstawiających prywatną własność, składa się z młodych drzewostanów do 60 lat, 22,2% — w wieku od 60—80 lat, a zaledwie 3,4% z drzew w wieku ponad 80 lat.

Zarządzający dyrektor „Towarzystwa właścicieli finlandskich tartaków“ E. Werde oświetlając to zagadnienie z punktu widzenia przemysłu tartacznego zaznacza, że zwyżka cen na drewno surowe, jaka nastąpiła w ostatnich czasach wywołała poważne trudności dla finlandskiego przemysłu drzewnego; zgadza się on z tem, że dążenie właścicieli lasów do podniesienia cen na surowiec jest zupełnie naturalnem zjawiskiem, lecz z drugiej strony wskazuje na tą okoliczność, że przy podniesieniu przeciętnej ceny za stopę sześc. w lasach państwowych z 2,40 mk w roku 1924 na 2,79 mk w roku 1926 i przy wzroście przeciętnych cen surowca w tym samym okresie czasu w lasach prywatnych, przeciętne ceny na materjały tarte za te same, cztery ostatnie lata, chociaż nieznacznie, lecz stale się obniżały.*)

Stosunek między kosztami surowca na pniu w Finlandji a wartością jednego stand. materjałów tartych fob za szereg ostatnich lat widoczny jest z następującej tablicy:

TABL. I.

W fińskich markach	1924 r.	1925 r.	1926 r.	1927 r.
Koszt 1 std. (260stóp.sześc.surowca) zakupywanego na rząd. przetargach	624	611	725	1,133
Przeciętne koszty 1 stand. fob **)	2.151.48	2,133.06	2,121.53	2,195.67
% wartości surowca od wartości 1 stand. fob.	28.7	28 5	34,2	51,4

Cyfry ostatniego rzędu wykazują wciąż wzrastającą wagę właściwą kosztów surowca na pniu, z tendencją do dalszej zwyżki.

Nadzwyczaj ciekawem jest przytem inne zjawisko, a mianowicie — stopniowo, z roku na rok zmniejszająca się w Finlandji kubatura produkowanych okrąglaków.

TABL. II.

Rok	Przeciętna kubatura wyprodukowanych okrąglaków w stopach sześcien. w lasach rządowych	Przeciętna kubatura wyprodukowanych okrąglaków w stopach sześcien. w lasach prywatnych
1923	8.18	6.22
1924	8.14	6.19
1935	8.12	6.10
1926	7.92	5.92
1927	7.62	5.90
Przec. za 5 lat	7.98	6.07

Jak z powyższego wynika, finlandzkie tartaki, przecierają bardzo drobny surowiec, przyczem drewno, pochodzące z lasów prywatnych, jest drobniejsze niż z rządowych.

Tablicę trzecią, którą poniżej przytaczamy, przedrukowujemy w całości z Finlandzkiego organu dla przemysłu leśnego i obróbki drzewnej. Tablica ta bardzo poglądowo charakteryzuje kalkulację kosztów produkcji pięciu różnych tartaków w Finlandji, położonych na brzegu morza.

Z danych tych wynika, że wartość surowca w materjałach tartych, waha się w granicach od 55 do 66%. Te dane odnoszą się do 1923 r. Biorąc pod uwagę wzrastanie kosztów surowca na pniu w następujących

*) Patrz „Timber Trades Journal“ Nr. 2682, str. 171.
**) Patrz „Timber Trades Journal“ Czerwiec 13, 1928 r.

TABL. III.

Nr. tartaku	1			2			3			4			5		
Ilość ram	Sześć lub więcej														
Ilość przetartego materjału jednym trakiem w ciągu godzin ...	Ponad 10 stand.			Poniżej 8 stand.			Poniżej 8 stand.			Nie mniej 8 stand.			Nie więcej 8 stand.		
zużycie surowca w stopach sześc. na 1 standart.	240			250			260			260			260		
Sposób suszenia	Parą			Parą			Na powietrzu			Na powietrzu			Na powietrzu		
	fmk.	%	%	fmk.	%	%	fmk.	%	%	fmk.	%	%	fmk.	%	%
Koszty surowca na jeden stand.	480	28		940	41		780	39		975	41		780	35	
Za stopę sześcienną	2	—	57	3.75	—	66	3	—	63	3,75	—	62	3	—	55
Wyróbka i dostawa drewna do tartaku	500	29		580	25		480	24		495	2		450	20	
Przetarcie	200	11.5		290	13		260	13		295	12,5		340	15,5	
Suszenie	125	7.1	23	80	3,5	20	135	6,5	25	130	5,5	23,5	100	4,5	37
Ładowanie	75	4.4		80	3,5		110	5,5		130	5,5		180	8	
Frachty i dostawa do portu	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—		195	9	—
Ogólne wydat i, asekuracja, procenty, wydatki związane ze sprzedażą i t. d.	350	20	20	320	14	14	250	12	12	350	14,5	14,5	175	8	8
Razem	1,730	—	100	2,290	—	100	2,015	—	100	2,305	—	100	2,220	—	100

latach, zupełnie jasnem jest, że stosunek wagi właściwej kosztów surowca w Finlandji do ogólnej wartości materjałów tartych, jest mniejwięcej taki sam jak i u nas.

Całkiem analogiczne zjawisko jest również w Szwecji, gdzie rok rocznie produkuje się około 85 miljonów okrąglaków o przeciętnej długości od 7 do 18 stóp przecięt. grubości 7" w cieńszym końcu.

Wobec tego — porównując przytoczone cyfry po wyższych danych z praktyki związkowego przemysłu drzewnego należy przyjść do wniosku, że chociaż waga właściwa kosztów surowca na pniu przy naszych kalkulacjach jest bardzo znaczna, to naogół nie można ją nazwać nadmierną, i zmniejszenie całego szeregu przyczyn, które omówimy osobno, może być osiągnięte tylko w nieznacznych granicach, jeżeli takie zmniejszenie wogóle jest możliwe ze względu na uzasadnione, ekonomiczne powody.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rynek niemiecki.

Już w październiku, a szczególnie w listopadzie pewne polskie firmy eksportowe lokowały w dużych ilościach materjały tarte na rynku niemieckim, nie mając pewności czy prowizorjum zostanie przedłużone.

W ubiegłym miesiącu można było zaobserwować znaczny dowóz tych materjałów do punktów granicznych, gdzie składano je po stronie niemieckiej.

W pierwszym tygodniu bież. miesiąca lokowanie materjałów tartych na rynku niemieckim napotykało już na pewne trudności, a to dlatego, ponieważ hurtownicy w Niemczech nagromadzili dostateczne zapasy tarcicy.

Pewne zainteresowanie dało się zauważyć w dziale bezsęcznego i nienadsiniałego materjału bocznego. Ostatnio, na wschodnio-niemieckim rynku można było zaobserwować nieco powściągliwszą podaż towaru I kl., za który producenci starali się osięgnąć wyższe ceny, co jednak nie uwieńczyło się powodzeniem. Ofiarowane ceny wykazały niezmienioy poziom wskutek czego nie doszło do większych obrotów.

Przeciętnie żądano za dobrze wysortowane bale i deski z odziomków (sosna) z domieszką conajmniej 70 proc. I kl. — 130 mkn. za m. sześć. loco wagon Berlin. Partje, zawierające około 60 proc. towaru I kl. można było nabyć (w niewielkich ilościach) o 15 proc. taniej. Znacznie większa podaż dotyczyła materjału II kl., którego sprzedaż w dużym stopniu utrudniał niski poziom ofiarowanych cen.

Sytuacja na rynku westfalskim i nadreńskim uległa dalszemu pogorszeniu, obroty poważnie straciły na intensywności i jak dotychczas, niema widoków polepszenia. Na ten stan rzeczy, do pewnego stopnia wpłynął strajk w zagłębiu Ruhry, trwający przez kilka tygodni. Odbiorcy pokrywają zapotrzebowanie tylko w koniecznych wypadkach.

Ceny za czyste boki narazie ustaliły się w granicach 125—130 mkn. loco stacja odbiorcza, przytem należy zauważyć, że materjał nadsiniały nie znajduje zbytu.

Za boczny materjał do wnęk płacono do 142 mkn.

Wprawdzie ostatnio poszukiwano lekko nadsiniałe boczne deski, lecz obroty w tym dziale nie były większe, ze względu na wysokie żądanie ze strony odnośnie jakości.

Niewielkie partje, znajdujące się na rynku można było sprzedać po 95 mkn. za m. sześc. loco stacja odbiorcza. Wzmogła się podaż w dziale nadsiniałych boków. Niektóre tranzakcje doszły do skutku z dostawą do Berlina, gdzie fabryki listew są względnie dobrze zatrudnione, znajdując niezły zbyt swej produkcji.

Za znajdujące się na rynku wymiary, przeciętnie płacono 72—77 mkn. za m. sześć. loco wagon Berlin.

Sprzedaż materjału wierzchołkowego i środkowego dokonywano w ilościach niezmienionych. Towar środkowy, bez zarzutu, wyrobiony z bloków, począwszy od 12" wzwyż, można było dostać (jak zresztą poprzednio), średnio po 90 mkn. za m. sz. loco wagon Berlin. Niesortowane deski czubkowe o przeciętnej szerokości ok. 24 cm., były w płaceniu po 75—78 mkn. loco wagon Berlin. Materjał wierzchołkowy z pod piły, o wyższych wymiarach, — w przybliżeniu o 10 proc. tańszy.

W następnych miesiącach oczekuje się większego ożywienia na rynku materjałów wagonowych, ponieważ Dyrekcje Kolei Państwowych w Berlinie, Wrocławiu, Królewcu i Kolonji rozpisały przetarg na dostawę w określonej ilości materjałów.

Sytuacja na berlińskim rynku materjałów tartych jest par excellence niezadowalająca. Popyt na sortymenty sosnowe w dalszym ciągu uległ osłabieniu jakkolwiek powszechnie spodziewano się poprawy. Również nie notowano większych tranzakcji na berlińskim rynku materjałów budowlanych: Zapotrzebowanie, zresztą wcale skromne, można było pokryć w każdym czasie.

Za szalówki 20 m/m kliniasto obrzynane średnio płaccno do 48 mkn.; równolegle obrzynane — do 52 mkn.; 23 m/m kliniasto obrzynane — do 50 mkn.; równolegle obrzynane — 55 mkn. (jak w poprzednich miesiącach). Za szalówki 26 m/m. Klin. obrzynane (towar wązki) płacono do 58 mkn.; równol. obrzynane, szerokości 18 cm. i poniżej — do 65 mkn.

Deski w blokach z pod traka — 70 mk. (maj — lipiec do 72 mkn.); te same do heblowania 80 mkn.; 30 m/m deski do rusztowań — 70 mkn. Łaty 3/5 i 4/6 cm. — do 70 mkn.; łaty podwójne — 73 mkn. Kantówka 8/8 — 10/16 cm. — 63 mkn., 10/12 cm. wzwyż — mkn. Belki do wyrobu listew — 75 do 80 mkn.

Wszytkie ceny rozumieją się loco wagon Berlin.

Walne zebranie Związku Właścicieli Lasów.

Po raz drugi ogłoszone walne zebranie Związku Właścicieli Lasów odbyło się w Warszawie w dniu 15. ub. mies.

Udział w zebraniu wzięli członkowie Związku na terenie b. Kongresówki oraz delegaci odnośnych zrzeszeń poszczególnych dzielnic Polski. Obrady i dyskusje toczyły się według porządku dziennego, ustalonego przez Zarząd.

Zebranie zagaił przewodniczący i prezes Rady Nadzorczej, witając zgromadzonych członków, a następnie zreferował położenie gospodarcze, w jakiem obecnie znalazły się lasy prywatne. Całokształt sprawy, obejmującej dziedzinę prawno-gospodarczą lasów pryw., dotyczył trzech najważniejszych dla niej w dobie obecnej zagadnień, a to: kwestję układu w zakresie handlu drzewnego z Niemcami, sprawę podatku majątkowego, który ma obowiązywać od 1929 r., a przeciwko któremu występuje Związek i wreszcie sprawę udziału lasów prywatnych w P. W. K.

Co do negatywnego stanowiska Związku wobec podatku majątkowego, to tenże uzasadnia je, obowiązującą do 1933 r., daniną lasową, która już sama przez się jest tego rodzaju obciążeniem na rzecz Skarbu Państwa, co zaś do udziału w P. W. K., — Związek uznaje potrzebę reprezentacji w niej gosp. prywatno-leśnej. W tej materji rozwinęły się szczegółowe debaty, gdy przewodn. p. L. Pułaski otworzył dyskusję nad sprawozdaniem Zarządu, które zawierało w swej treści, następujące sprawy: a) kredytów na eksploatację, b) zabezpieczenia deputatu dla służby leśnej, c) podatku

majątkowego i dochodowego z lasów pryw., d) przymusu wykupywania świadectwa przemysłowego dla ręcznej wyróbki drewna w lesie oraz c) zniżki stawek ubezpieczeniowych dla tartaków.

Odnośnie a) Kredyty w ramach zakrojonych faktyczną potrzebą zostały przyznane jakkolwiek na warunkach daleko nie idealnych, to jednak istnieje już możność załagodzenia niedomagań wypływających z racji braku kredytów eksploatacyjnych.

Co się tyczy b) Sprawa została rozwiązana dzięki wydaniu przez władze ustawodawcze odnośnego rozporządzenia.

Z uwagi na przewidywane wysokie obciążenie lasów tytułem podatku majątkowego (c), Zarząd Związku w swem sprawozdaniu wyraził pogląd, że podatek ten nie powinien być zastosowany jako odrębna forma przymusowego świadczenia na rzecz Państwa, lecz tworzyć uzupełnienie podatku dochodowego, którego wysokość zasadniczo winna odpowiadać skali rentowności lasów w odróżnieniu do rentowności objektów rolnych, które pod tym względem przewyższają lasy.

Pogląd ten nie podziela Ministerstwo Skarbu, uważa jednak za możliwe pewne obniżenie szacowania lasów dla celów podatkowych.

Przeciw temu wypowiada się Związek, wychodząc z założenia, że taki sposób oceny objektów leśnych nie odpowiada ich faktycznej wartości, dlatego też Zarząd widział się zmuszonym odstąpić od bezpośredniej współpracy w ustalaniu norm szacunkowych dla lasów. Nieraz Zarząd Związku udzielał swą opinję odnośnie spraw polityki drzewnej, taryf kolejowych i celnych.

Dzięki staraniom Zarządu (d) zniesiono przymus wykupywania świadectwa przemysłowego dla ręcznej wyróbki drewna w lesie. Co się dotyczy sprawy (e) stawki ubezpieczeniowej dla tartaków, to obniżenia jej jeszcze nie osiągnięto i w tym względzie nadal trwają układy z Powsz. Zakładem Wzajemnych Ubezp.

Zatwierdzony został statut Związku zaś statut Zrzeszenia Związków nie jest jeszcze zalegalizowany. W dyskusji nad sprawozdaniem, poruszono sprawę pawilonu, jaki miałby zająć dział lasów prywatnych, na P. W. K. przytem na wniosek przewodn. powołano w tym celu komitet, w skład którego weszli: p. p. A. Jankowski, T. hr. Komierowski, K. hr. Ostrowski, A. hr. Czapski i H. hr. Tarnowski.

Wysłuchawszy sprawozdania Komisji Rewizyjnej, Zebranie zatwierdziło bilans 1927/28 r. i przyjęło budżet na 1928/29 r.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Solec D. L. P. Bydgoszcz
Licytacja w dniu 7. grudnia 1928 r.

Sosna	III kl.	za m3	37.70	zł
„	IV „	„	30.50	„
„	szczapy opałowe	za mp.	10.98	„
„	wałki „	„	8.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Skoszęcin D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 10. grudnia 1928 r.

Sosna	szczapy opałowe	za mp.	12.13	zł
„ †	„ „	„	11.17	„
„	wałki opałowe	„	10.03	„

Nadleśnictwo Państwowe Nakło D. L. P. Bydgoszcz
Licytacja w dniu 10. grudnia 1928 r.

Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	11.83	zł
Olcha	„ „	„	13.00	„
Sosna	„ „	„	11.82	„
„	wałki „	„	7.83	„

Nadleśnictwo Państwowe Nakło D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 12. grudnia 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	17.84	zł
„	wałki „	„	13.76	„
Grab	szczapy opałowe	za mp.	17.38	zł
„	wałki „	„	12.00	„
Osika	szczapy opałowe	„	12.50	„
Sosna	„ „	„	16.90	„
Świerk	„ „	„	14.43	„

LWÓW, 11. 12. Eksportowych cen drzewa kalkulować teraz nie można, aż do załatwienia umowy między Polską a Niemcami, którego to wyniku cały przemysł drzewny oczekuje z napięciem — zwłaszcza z nadejściem nowej kampanji rębnej, w przeciwnym bowiem razie trzebaby było szukać innych rynków zbytu, co pociągnęłoby za sobą inną kalkulację. Tendencja w kraju słaba przy zupełnym braku zapotrzebowania.

MATERJAŁY BUDOWLANE.

LWÓW, 13. 12. Średnie ceny targowe ustalone na ostatniem posiedzeniu Komisji Cennikowej dla materjałów ceramicznych. Cegła wyrobu ręcznego loco cegielnia za 1000 sztuk w hurcie 85, w detalu 90. Koszta dowozu i załadowania zł 12.50, o ile oddalenie nie wynosi więcej jak klm. samo załadowanie zł 2.50. Cegła maszynowa loco cegielnia w hurcie 84, w detalu 86. Loco wagon przy własnym torze cegielni 85. Dachówka za 100 sztuk palona 1-ej klasy tłoczona 15 szt. na 1 mm.^{2} loco fabryka zł 180, gąsiory za sztukę loco skład fabryczny gr 70. Cegła dęta za 1000 sztuk loco skład fabryczny zł 115, dreny loco wagon Lwów za 1000, 4 cmt. zł 70, 5 cm 80. 6$^1/_2$ cm. 105, 8 cm. 130, 10 cm. 170, 13 cm. 300 15 cm. 400. Wapno budowlane za 10 ton loco wagon stacja nadawcza zł 350 — 380, wybierane zł 370 — 400, miał wapienny zł 100, gips budowlany w workach jutowych loco załadowcza zależnie od jakości zł 400 — 560, piasek biały czysty za mtr. kwadr. loco kopalnia — loco wagon 3.70, szuter drobno tłuczony loco szutrowisko zł 7, grubszy zł 6.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 14. 12. 1928 r., na żyto: 32.50—33.00 zł.

WIADOMOŚCI ZWIĄZKOWE.

Taryfa polsko-skandynawska. W związku z wprowadzeniem bezpośredniej taryfy polskiej do krajów północno-zachodnich (Danja, Szwecja, Norwegja) Związek Poznański rozesłał swym członkom szczegółowy kwestjonarjusz.

Regulamin pracy. Zarząd Zwiazku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu uprasza tych członków, którzy tego jeszcze nie uczynili, o nadesłanie swych uwag o doręczonym im projekcie regulaminu pracy, wzgl. o nadesłanie uwag i zmian inspektora pracy.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Walne zebranie.

Walne zebranie Oddziału Poznańskiego Związku Zaw. Leśników. w Rz. Pol. odbędzie się w Poznaniu w niedzielę 30-go grudnia 1928 r. o godzinie 13-tej na sali p. Jarockiego, ulica Masztalarska Nr. 8 z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie i wybór prezydjum,
2. Odczytanie protokułu z ostatniego walnego zebrania,
3. Sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej,
4. Udzielenie absolutorjum ustępującemu zarządowi,
5. Wybór członków nowego zarządu, komisji rewizyjnej, sądu koleżeńskiego, komisji weryfikacyjnej i delegatów na Zjazd,
6. Referat p. nadleśniczego Metziga o hodowli zwierzyny,

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R.D.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
18. XII. 28.	11^{00}	P. N. Wejherowo												
		(kancelarja)	d. - toruńska	buk	I-IV	232	156,22							
				sosna	I-IV	619	998,56				139	1541	S	
	11^{00}	Egzekutor												
		na Wronki	w. - pozn.				2200,—				139	1546	L	
	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancelarja)	d. - radom.	sosna			1235,52							
				jodła			8812,99							
				dąb			316,16							
				buk			333,72							
				brzoza			71,—				135	1489	S	
		P. N. Wysoka (hotel Kaszubski Dwór)	d. - toruńska	sosna	I-IV	555	762,31							
				dąb	II-V	146	63,70							
				świerk	I-IV	421	301,80							
				brzoza	I-III	43	22,68				139	1539	S	
19. XII. 28.	11^{00}	D. L. P. Łuck												
		(kancelarja)	d. - łucka	dąb			1097,43							
				sosna			5302,88							
				olsza			31,69							
				in. gat. liściast.			18,—				138	1527	S	
20. XII. 28.	9^{00}	P. N. Rudzkie											L	
		(lokal Nad. Brzeskiego)	d. - białow.	sosna			2317,15				138	1534	iS	
	9^{30}	P. N. Oborniki												na drewno użytkowe i opał sosn. i brzoz. drewno z rozb. budynk. oraz na wydzierżawienie parceli o pow. 2,72 ha
		(sala p. Narożyńskiego	d. - pozn.								138	1524	L	
		N. Słonimskie											L	
		(kancelarja)	d. - białow.	świerk					2153,-		135	1488	iS	
	12^{00}	P. N. Wielowieś												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna		918	812,22							
				świerk	I I-IV	6	1,84				139	1561	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancel. N. Włoszczowa	d. - radom.	sosna			2137,72							
				świerk			68,69				139	1540	S	
21. XII. 28.	11^{00}	P. N. Wanda												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	2046	1006,60							
				dąb	I-III	4	3,95							
				olcha	II-III	3	1,69							
				brzoza	III	1	0,37				139	1555	S	w tem † dębu 3 szt. 3,40 m
	11^{00}	P. N. Góra												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	1047	1045,46							
				dąb	I-IV	76	47,21				139	1553	S	
	11^{00}	P. N. Mosina												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	1425	1544,94				139	1537	S	w tem † ca 160,21 m3
	14^{00}	P. N. Chociński Młyn												
		(kancelarja)	d.- bydgoska								136	1495	S	na 549 używanych drewn. skrzyń
22. XII. 28.	12^{00}	P. N. Leśno												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	4828	2468,79							
				dąb	III-IV	256	97,29							
				świerk	II	4	4,41				139	1551	S	
28. XII. 28.	12^{00}	P. N. Bartel Wielki												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	4392	4187,94	26,49	85,—					
				świerk	III-IV	29	7,67				139	1552	S	w tem † 208,73 m3
	12^{00}	P. N. Hajnowskie												
		(kancelarja)	d. - białow.	sosna			293,03	353,—		485,70				
				dąb						43,80				
				lipa						3621,5			L	
				świerk			5,64			76,6	140	1576	iS	
31. XII. 28.	12^{00}	P. N. Szereszewskie											L	
		(kancelarja)	d. - białow.	sosna			1699,67				140	1575	iS	
	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancelarja)	d. - radom	sosna		1747	1446,05				139	1548	S	
3. I. 29.	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancelarja)	d. - radom	dąb			728,77							
				inne gatun. liśc.			33,64				139	1549	S	

7. Sprawa organizacji kasy pożyczkowej,
8. Wolne wnioski,
9. Zamknięcie obrad.

W razie braku quorum odbędzie się o godzinie 13,30 następne walne zebranie, zdolne do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych członków.

Przed walnem zebraniem zwiedzenie Muzeum Przyrodniczego. Zbiórka o godzinie 10-tej w Ogrodzie Zoologicznym.

Sekretarz Oddziału Hasiński. Przewodniczący Oddziału Przybylski.

KOMUNIKAT

Izby Przemysłowo-handlowej w Poznaniu.

Stosunki handlowe z zagranicą.

Pewna firma francuska pragnie sprowadzać z Polski klepki dębowe do posadzek.

Pewna firma hiszpańska pragnie eksportować do Polski maszyny do obrabiania kory korkowej.

Firmom, nienależącym do okręgu Izby Przemysłowo-handlowej w Poznaniu udziela się informacyj po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej w wysokości zł. 3.

Notowania dewiz z dnia 15. grudnia 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57.74	—	43.25	—	—	—	58.20	79.45
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.27	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	123.079	—	20.351	—	—	—	123.75	168.94
Belgja	4	123,94	100 belg.	123 98	—	58.27	34.88	—	—	—	72.21	98.55
Bukareszt	6	172,—	100 l.	—	—	2.514	808	—	—	—	3.12	4.25
Budapeszt	7	155,90	100 pengo	—	—	73.05	37.825	—	—	—	90.53	123.67
Holandja	4½	358,31	100 gld. hol.	—	—	168.31	12.07.84	—	—	—	208 60	284 60
Kopenhaga	5	238,88	100 k. d.	—	—	111.88	18.177	—	—	—	138.55	189.15
Londyn	4½	43,38	1 funt szterl.	43.26	25 00	20.333	—	—	—	—	25.19	34.39
Nowy York	5	8,9141	1 dolar	8.90	—	4.19.10	4.85.12	—	—	—	19.20	708.65
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34.85	—	16.37	124.14	—	—	—	20.29	27.68
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.42	—	12.419	163.68	—	—	—	15.38	20.099
Rzym	5½	172,—	100 l.	46.70	—	21.945	92.64	—	—	—	27.18	37.12
Szwajcarja	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171.78	—	80.72	25.188	—	—	—	—	136.47
Sztokholm	4½	238,88	100 k. szw.	—	—	112.06	18.140	—	—	—	138.85	189.50
Wiedeń	6½	125.43	100 szyling.	125.55	—	59.015	34.46	—	—	—	73 10	—

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego, ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz.

Ogłoszenie.

1575

Nadleśnictwo Szereszewskie w Prużanie podaje do ogólnej wiadomości, iż w dniu **31. grudnia 1928 r.** o godzinie 12-ej w południe, w kancelarji Nadleśnictwa w Prużanie przy ul. Szereszewskiej Nr 2 odbędzie się licytacja drogą przetargu ustnego i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż drewna użytkowego, sosnowego loco las — zrąb, wyrobionego kosztem Nadleśnictwa.

Ilość jednostek licytacyjn.	Rodzaj drewna i sortyment	Miąższość w m3 do 20 cm	21/30 cm	31/40 cm	nad 40 cm	Razem m3	Cena wywoławcza w zł	Uwagi
12	Sosna — Kłody od 3 mtr. długości. Dłużyce od 8 mtr. długości	14,57	613,65	725,91	345,54	1699,67	54407	Wadjum 10% od ceny wywoławczej. Odległość od rzeki spł. 3—5 klm, od st. kol. 22—25 klm.

Szczegółowych informacji udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży i Urząd Nadleśnictwa w Prużanie.

Nadleśnictwo Szereszewskie.

OGŁOSZENIE.

Nadleśn. Miedniańskie w Dubicy, przy stacji kol. Dubica szlaku Brześć - Chełm

podaje do ogólnej wiadomości, że **w dniu 3-go stycznia** 1928 r. o godz. 12-tej w kancelarji Nadleśnictwa Brzeskiego w Brześciu n/B. przy ulicy 3-go Maja Nr. 42 odbędzie się przetarg ustny i w drodze składania ofert na sprzedaż drewna użytkowego w stanie wyrobionym z cięć 1928/29 roku gospodarczego.

Nr. objektu	Obręb	Nr. oddz.	Nr. dział.	Rodzaj drewna	Ilość m3 14—20 cm	21—30 cm	31—40 cm	41 i wyżej	Razem m3	Cena wywoławcza w zł	Odległość od stacji kol. Dubica szlaku Brześć-Chełm
				sosna	2,42	10,06	8,94	6,02			
1	Miedniański	11	5	świerk				1,74	29,18	939	5 klm
2	„	5	2	sosna	8,06	71,83	70,09	20,86	170,84	6004	7 „
3	„	19	7	„	4,53	21,60	12,95	2,81	41,89	1247	7 „
4	„	19	6	„	12,18	35,04	22,39	2,97	72,58	2067	7 „
5	„	10	3	„	—	—	59,36	6,36	65,72	2811	5 „
6	„	41	16	„	12,64	27,80	2,61	—	43,05	1067	6 „
7	Jeziorski	1	2	„	19,38	33,10	3,26	0,80	56,54	1391	4 „
8	„	1	1	„	13,02	19,31	16,03	1,92	50,28	1506	4 „

Oferty z napisem **„Licytacja na dzień 3. stycznia 1929 r.“** opłacone stemplem będą przyjmowane do godziny 12-tej. Do oferty winno być dołączone pokwitowanie Kasy Skarbowej na wpłacone wadjum.

Wadjum 5% od oferowanej sumy. Wyniki licytacji zatwierdza Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży.

Warunki licytacji, wzory umów i ofert oraz dane co do sprzedawanych objektów są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży i w kancelarji Nadleśnictwa Miedniańskiego w godzinach urzędowych.

Dubica, dnia 10. grudnia 1928 roku. 1577

Nr 2142.

Nadleśnictwo Miedniańskie.